

مطالعه تئوریک امنیت: نظریه مجموعه

امنیتی منطقه‌یی

نگارنده: دکتر محمدعارف فصیحی دولتشاهی

چکیده

این مقاله در صدد نشان دادن ظرفیت‌های علمی نظریه مجموعه امنیتی منطقه‌یی برای تحلیل پویش‌های امنیتی و الگوهای روابط کشورها در خوش‌های امنیتی است. هدف بررسی و نشان دادن امکان و چگونه‌گی به کارگیری نظریه مجموعه امنیتی منطقه‌یی برای تبیین پویش‌ها و روابط واحدهای سیاسی موجود در مناطق می‌باشد. از این‌رو، پرسش اصلی آن است که آیا نظریه مجموعه امنیتی منطقه‌یی از قدرت تبیین محیط و پویش‌های امنیتی و تحلیل الگوهای روابط کشورها بخوردار است؟ پاسخ موقت آن است که پویش‌های امنیتی و الگوهای روابط در مناطق را می‌توان در چارچوب نظریه مجموعه امنیتی منطقه‌یی و در رهنمود دقایق و مفروضه‌های آن تحلیل و تبیین نمود.

واژه‌گان کلیدی: مجموعه امنیتی منطقه‌یی، سطوح تحلیل منطقه‌یی، الگوهای دوستی و دشمنی، ساختار بنیادین مجموعه امنیتی منطقه‌یی و نظم امنیتی منطقه‌یی.

مقدمه

منظراتهای مختلف پیرامون موضوع پیچیده و حساس امنیت، به خصوص امنیت منطقه‌ی سامان یافته است. این تلاش‌های نظری گذشته از آن‌جهه دریان به درستی بدان اشاره می‌کند: هیچ مفهوم دیگری در روابط بین‌الملل چون امنیت از یک چنین قدرت متافیزیکی و توان تدوین علمی این رشتہ برخوردار نبوده است و افزون برآن‌جهه آقای کوزه‌گر بدان می‌پردازد: که تأثیر دو جنگ جهانی و رقابت‌های استراتژیک دوران جنگ سرد، نقش مهمی در تحول و تکامل نظریه‌های مختلف رشته روابط بین‌الملل داشته است (۱۳۹۳: ۵۸).

به نظر می‌رسد معلول این امر اساسی نیز باشد که موضوع امنیت بسیار شکننده بوده و تهدیدات امنیتی در محیط انسانی یک پدیده در حال گسترش می‌باشد. اندیشه‌کردن و تأمل در موضوع تأمین امنیت و رهیدن از مضلات ناامنی به پیدایش و صورت‌بندی «مطالعات امنیتی» منجر شده است. یکی از مطالعات موجود در حوزه مسائل امنیتی با مبنای درون‌مایه متفاوت از مطالعات امنیتی دیگر، مکتب «کپنه‌اک» است. مکتب کپنه‌اک اصطلاحی است که بیل مک سوینی برای آثار و دیدگاه‌های باری بوزان، ال ویور، دو ویلد و برخی دیگر به کار برده است. نظریه‌پردازان این مکتب کتاب‌ها و مقالات بسیاری را برای تشریح دیدگاه‌های خوبش تدوین کرده‌اند (عبدالله‌خانی؛ ۱۳۸۹: ۱۱۹) در این خصوص به گفته کن بوث کتاب «مردم، دولتها و هراس» بوزان جامع‌ترین تحلیل نظری در مورد مفهوم امنیت در ادبیات روابط بین‌الملل می‌باشد. بوزان در این کتاب آثار دیگرش مطالعات امنیتی را گستردگر از آن‌چه پیشینیان مطرح کرده بود، تعریف نمود. تأملات نظری بوزان در حوزه مباحث امنیتی بنیان‌های اولیه رشته مستقل مطالعات امنیتی را خارج از چارچوب تنگ منازعه دو ابر قدرت پی‌افگند. پژوهش‌های بوزان و همکارانش به دلیل فراهم‌آوردن مجموعه وسیعی از مطالعات مربوط به امنیت منطقه‌ی و نیز کارآمدی و قابلیت بالای آن در تحلیل مسائل و پویش‌های جدید امنیتی که خارج از استانداردهای مطالعات سنتی از جمله مطالعات استراتژیک قرار می‌گرفت، در خور تأمل‌اند.

این مقاله در صدد نشان‌دادن توانایی‌های نظریه مجموعه امنیتی منطقه‌ی برای تحلیل مسائل سیاسی مناطق است. هدف بررسی و نشان‌دادن امکان و چگونه‌گی به کارگیری نظریه مجموعه امنیتی منطقه‌ی به عنوان چهارچوب مفهومی برای تبیین مسائل سیاسی مناطق و خوش‌های امنیتی می‌باشد. از این‌رو، سؤال اصلی آن است که آیا نظریه مجموعه امنیتی منطقه‌ی از قدرت تبیین پویش‌های امنیتی، الگوهای روابط میان واحدهای سیاسی مناطق

برخوردار است؟ پاسخ موقت آن است که نظریه مجموعه امنیتی بوزان از قابلیت بسیار مناسبی برای فراهم‌آوردن چهارچوب کلی و منطقی برای تحلیل پویش‌های جدید امنیتی مناطق برخوردار است.

نظریه مجموعه امنیتی منطقه‌بی

مجموعه امنیتی منطقه‌بی نظریه‌بی است که در تجزیه و تحلیل مسائل امنیت بین‌الملل، سطح تحلیل منطقه‌بی را به عنوان چهارچوب خود برگزیده و قویاً بر آن اتكاء پیدا کرده است. این نظریه روش‌شناسانه بر این فرض مبنی است که پایان جنگ سرد، جهان را به سمت برهوت ناامنی سوق داد. در این نظریه پرتاب شده‌گی یکباره جهان به سوی ناامنی، ریشه در مفروضه‌ها و تجویزات ویران‌گر مکاتب رئالیستی و جهان‌گرا دارد. به‌این‌معنا که مکتب واقع‌گرا با تلقی دولت به عنوان یگانه موضوع امنیت و نیز مکتب جهان‌گرا با تلقی نظام بین‌المللی به عنوان یگانه عامل امنیت، از کانون تکوین حرکت‌های اصلی منطقه غفلت کرده‌اند؛ بنابر این، لازم است برای ارائه فهم مناسب از سرشت و سرنوشت امنیت به ساختار منطقه و ویژه‌گی‌های کشورهایی که در منطقه‌بی خاص قرار دارند و از مضلات امنیتی مشابهی برخوردارند، توجه کرد. (ابراهیمی؛ ۱۳۸۶: ۴۵۱) این روی کرد بوزان نوعی انتقاد به اثبات‌گرایانی مانند مورگتا و پسالثبات‌گرایان که صرفاً یا بر عناصر مادی امنیت تأکید کرده‌اند یا در مباحث انتزاعی غیر قابل فهم غوطه‌ور شده‌اند، می‌باشد. (Buzan&waver, ۲۰۰۳: ۴)

(نصری؛ ۱۳۸۴: ۵۸۶)؛ بنابراین، نظریه مجموعه امنیتی در تلاش است که به فهم منطقه‌بی محور از امنیت نایل آمده و چهارچوبی را ارائه نماید که در آن نشان دهد مفاهیم و سازوکارهای متفاوتی بر مناطق حاکم است. از نظر بوزان و ویور این شیوه قدرت در سطوح منطقه‌بی است که آینده سیستم بین‌المللی را مشخص کرده و بدان جهت می‌بخشد (۵۱: Buzan&waver, ۲۰۰۳). بوزان، جهان را به هفت خوشه امنیتی تقسیم کرده و درصد است، نشان دهد هر یک از مناطق اقتصادی و فرمول‌های امنیتی مخصوص به خود را دارد. در نظریه مجموعه امنیتی آن‌چه باعث تشکیل خوشه‌های امنیتی می‌شود، وجود شباهت‌ها و تفاوت‌های مناطق است. در اندیشه بوزان دو عامل بنیادی که سبب تشکیل خوشه‌های منطقه‌بی می‌شوند، عبارتند از: هویت‌دیرپا یا جدید و هم‌جواری جغرافیایی (آدمی‌علی؛ ۱۳۹۴: ۳-۵) از منظر بوزان، تبار تاریخی و هویت درازآهنگ سبب می‌شود، ملت مورد نظر از ذهنیت ویژه‌بی برخوردار شود و همین خودآگاهی تاریخی و تفاخر به گذشته

غورانگیز، ضمانت امنیتی مهمی است که مانع نفی هویت کشور یا الحاق آن به بازیگر توسعه طلب می شود (نصری؛ ۱۳۸۷: ۲۷).

از نظر بوزان و ویور منظومه قدرت تابعی از مناطق محسوب می گردد. برداشت آن ها از منظومه قدرت، نوعی توجه محوری به نقش مناطق و اهمیت ژئوپلیتیک آن ها در منظومه قدرت جهانی است (یونسیان؛ ۱۳۸۴: ۵۷-۵۸). تأکید بر سطح منطقه به نوپیداهای و پویش های امنیتی بعد از جنگ سرد در نظام بین الملل بر می گردد. بوزان معتقد است که تحلیل های سطح کلان و سطح خرد نمی تواند پاسخگوی تغییرات ایجاد شده در ابعاد و مرتع امنیت باشد (Buzan, ۱۹۹۹: ۷۰)؛ اما تحلیل های سطح میانی (امنیت منطقه بی) به خوبی می توانند این نقش مهم را انجام دهد. بری بوزان و الی ویور استدلال می کنند که چون کشورها تنها بر سطح ملی در تحلیل امنیت متکی نیستند (صغری) و از طرفی، سطح جهانی نیز به دلیل کلی بودنش فاقد معیارهای لازم برای فهم کافی از امنیت برای کشورهاست (کبری)؛ بنابراین، سطح تحلیل مناسب در این زمینه خواهد بود (نتیجه).

به نظر بوزان، در سطح تحلیل منطقه بی هم وابسته گی متقابل امنیتی لحاظ شده است، هم از گسترده گی بیش از حد گسترده امنیت اجتناب شده است. ایده اصلی این نظریه این است که چون انتقال تهدیدها در واصل کوتاه تر به مراتب راحت تر از انتقال آن در فواصل طولانی است، وابستگی متقابل امنیتی به شکل طبیعی به الگوی دسته بندی های منطقه مجموعه امنیتی تبدیل می شود. بر اساس این نظریه، برای این که گروهی از دولتها یا واحدها کیفیت مجموعه امنیتی منطقه بی داشته باشند، باید از نظر امنیتی تا آن اندازه وابستگی متقابل داشته باشند که برای تبدیل آن ها به مجموعه بی متصل و در عین حال مجزای از مناطق امنیتی پیرامون کفایت کند (عبدالله خانی؛ ۱۳۸۹: ۲۷۸-۲۷۹).

سطوح تحلیل در نظریه مجموعه امنیتی

این نظریه مطالعات امنیت منطقه بی را در چهار سطح مورد بررسی قرار می دهد (بوزان و ویور؛ ۱۳۸۸: ۶۶).

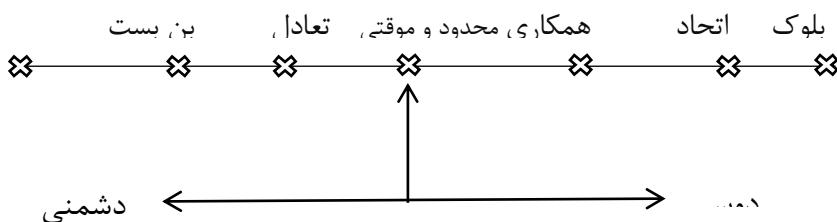
۱. بُعد داخلي^۱ : در این سطح، دولتها و آسیب پذیری های داخلي آن ها مورد توجه است (بوزان و ویور؛ ۱۳۸۸: ۶۲). این نظریه دولتها را بر اساس میزان و درجه انسجام سیاسی -

^۱. Domestic lev

اجتماعی به دو دسته کلی قوی و ضعیف تقسیم می‌کند. این نظریه به منظور توضیح بیشتر مفهوم دولت قوی و ضعیف با پیروی از رده‌بندی‌های رایج، دولتها را به سه دسته کلی پیشامدرن، مدرن و پست مدرن تقسیم می‌کند (بوزان؛ ۱۳۷۹: ۱۶-۱۷). نمودار زیر به خوبی این رده‌بندی را نشان را داده است:

نمونه‌ها	شاخص‌ها	نوع دولت
۱. افریقای زیر صحراء؛ ۲. افغانستان؛ ۳. پاکستان.	۱. سطح پایی انسجام سیاسی - اجتماعی؛ ۲. ساختارهای توسعه نیافتنه؛ ۳. نبود جامعه مدنی؛ ۴. ناامنی.	دولت پیشا مدرن
۱. جنوب شرق آسیا؛ ۲. امریکای جنوبی؛ ۳. اروپای شرقی؛ ۴. خاورمیانه.	۱. دولتهای مستقل؛ ۲. فرهنگ سیاسی و توسعه‌یابی؛ ۳. مقابله با نفوذ فرهنگی، سیاسی و اقتصادی بیکارگان؛ ۴. جامعه امن.	دولت مدرن
۱. اروپای غربی؛ ۲. امریکای شمالی؛ ۳. ژاپن؛	۱. غیر امنیتی شدن تهدیدات سنتی؛ ۲. اهمیت دادن به امنیت ساختارها؛ ۳. جامعه باز؛ ۴. نداشتن نگرانی امنیتی؛ ۵. برآتر رفتن از نظام وستفالیابی.	دولت پست مدرن
نمودار شماره ۱: طبقه‌بندی دولتها		

۲. بُعد منطقه‌بی یا رابطه دولت با دولت^۳: این سطح بیان‌گر نوع روابط کشورها با یکدیگر در درون یک مجموعه امنیتی است که از تعامل تا منازعه و جنگ را شامل می‌گردد.

نمودار شماره ۲ کرمی؛ ۱۳۸۴

^۳. State- to- state relations

وضعیت‌های بلوک، اتحاد و هم‌کاری موقتی از وجود نوع دوستی و وضعیت‌های منازعه نظامی مستقیم، بحران مداوم و بُن بست از وجود نوعی دشمنی حکایت می‌کند (کوزه‌گر). (۱۳۹۳: ۱۱۳).

۳. بُعد بین‌مناطقه‌یی یا تعامل با مناطق همسایه: در این سطح فرض می‌شود که تعامل مناطق با هم تا اندازه‌های محدود است؛ چون مجموعه‌یی که به واسطه تعاملات درونی توصیف می‌شود، به مرتب مهم‌تر است؛ اما اگر تغییرات عمده‌یی در الگوهای وابستگی متقابل امنیتی که تعریف‌کننده مجموعه‌هاست در راه باشد، تعاملات مناطق پُر اهمیت می‌شود (بوزان و ویور؛ ۱۳۸۸: ۶۲).

۴. بُعد جهانی: در این سطح به نقش قدرت‌های جهانی در منطقه و تعامل مجموعه امنیتی منطقه‌یی با قدرت‌های جهانی از منظر پویش‌های امنیتی مورد نظر است. از نظر بوزان توازن بین سطوح مذکور از منطقه‌یی به منطقه‌یی دیگر متفاوت است؛ اما در این میان سطح منطقه‌یی همیشه مهم خواهد بود (۱۹۹۹: ۴۱). در تقسیم‌بندی دیگر، سطوح تحلیل امنیتی به چهار سطح ملی، منطقه‌یی، بین‌المللی و جهانی را در بر می‌گیرد که در یک خوشة امنیتی، هر چهار سطح همزمان عمل می‌کنند؛ اما در این میان سطح منطقه‌یی در هر شرایطی به ایفای نقش می‌پردازد و نمی‌توان آن را در تحلیل نادیده انگاشت (Buzan&waever, ۲۰۰۳: ۲۸).

ساختمانیات مجموعه امنیتی

۱. مرز^۳: تمایز مجموعه امنیتی از همسایگان با عنصر مرز امکان پذیر می‌گردد. هم‌چنین این عنصر نقش مهمی را در تعاملات و پویش‌های امنیتی میان دولت‌هایی که با همدیگر پیوستگی جغرافیایی دارند، بازی می‌کند؛ بنابراین، وجود یک مرز مشخص و این‌که عوامل محلی دارای وزن مناسبی در تحلیل‌های امنیتی هستند حائز اهمیت است (Buzan and Waever, ۲۰۰۳: ۴۶-۴۷). بوزان در توزیع مرز به عنوان یکی از متغیرهای بنیادین مجموعه امنیتی، مفهوم عایق را پیش می‌کشد.^۴ دولت‌های عایق^۵ را مرز میان مجموعه امنیتی منطقه‌یی تعریف می‌کند (Buzan and waever.Ibid, ۲۰۰۳: ۴۱).

^۳. Boundaries

^۴. Rsct

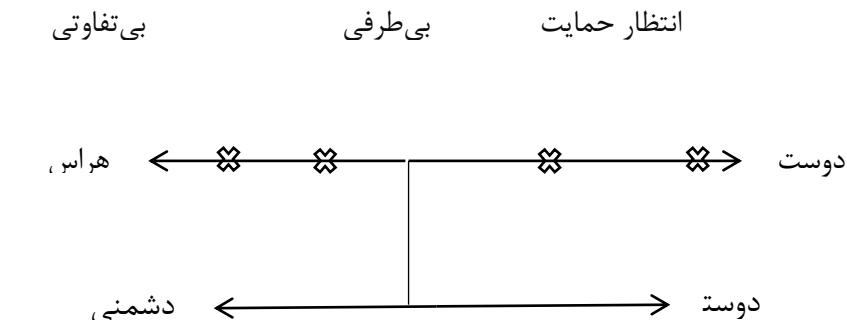
^۵. Insulator states

۲. ساختار اناشیک ؟ بوزان در کنار پذیرش بعد سرزمینی و دولت محور بودن، محیط امنیتی را اناشیک و فاقد اقتدار مرکزی می داند. منظور وی این است که مجموعه امنیتی نهاد امنیتی را نباید باشد، بلکه نیاز است که این نهاد را باشد.

۳. قطبش^۷: این مفهوم حاکی از ساختار و توزیع مادی قدرت در نظریه مجموعه امنیتی منطقه‌ی است. این نظریه در چهارچوب مفهوم قطبش سه سطح از قدرت را بیان می‌کند: ابر-قدرت‌ها^۸، قدرت‌های بزرگ^۹ و قدرت‌های منطقه (Regional). Ibid ۲۰۰۳: ۴۰.

۴. ساخت اجتماعی: ^{۱۰} این متغیر شامل الگوهای دوستی و دشمنی ^{۱۱} میان واحدها است. به نظر بوزان و ویور، این عنصر کمتر در نظریه روابط بین الملل مورد توجه قرار است و اثر ولفرز در این مورد استثنای است ^{۱۲} (Hopkins University press, ۱۹۶۲). دشمنی اشاره به روابطی میان واحدهای است که در آن سوءظن و ترس حاکم باشد و منظور از دوستی این است که در روابط میان دولتها طیف وسیعی از دوستی واقعی تا انتظار حمایت و حفاظت را شامل می‌شود (بوزان؛ ۱۳۷۸: ۲۱۵) نمودار زیر به روشنی گویای الگوی دوستی و دشمنی، ^{۱۳} نظر به محموعه امنیت، منطقه‌ای، است.

از نظر وی در شکل گیری دوستی و دشمنی موضوعاتی همچون: مذهب، تاریخ، تمایلات قومی، فرهنگ و جغرافیا تأثیر گذار است. (Buzan and waever, Ibid, ۲۰۰۳: ۵۰) واپسینگی منقابل امنیتی^{۱۳}

Anarchic structures

Polarity

. Polarity
Super powers

9. Super powers

1. Anaphasic structures

11. Anarchic structure
11. pattern of amity and animosity

¹¹ Arnold Wolfson, *Discord and Collaboration* (Baltimore: Johns Hopkins University Press, 1997), p. 11.

Arnold Wolferz, Discord and
Security Interdependence

. Security Interdependence

بر اساس نظریه مجموعه امنیتی منطقه‌یی دولتها یا واحدها زمانی کیفیت رکرت^{۱۴} را دراست که از نظر امنیتی وابستگی متقابل داشته باشند. این وابستگی به همین اندازه که بتواند گروه‌های کشوری را به مجموعه متصل و در عین زمان مجازی از مناطق امنیتی پیرامون تبدیل کند، کفایت می‌کند (Hansen, ۲۰۰۰: ۹ Birthe).

علت استفاده از معیار «متقابل بودن» تأکید بر تأثیر و تأثر امنیتی است (عبدالله خانی؛ ۱۳۸۳: ۲۷۹). نامنی اگر در یک مجموعه موجب نامنی در مجموعه دیگر گردد، منفی است؛ اما اگر از دیاد قدرت در یک واحد تأثیر مثبت بر روی امنیت واحد دیگر داشته باشد مثبت است (بوزان؛ ۱۳۷۸: ۲۱۹).

افزون بر متغیرهای مذکور، بوزان از یک عامل دیگر نیز به نام «نفوذ» یا «پوشش» نام می‌برد. بر پایه این نظریه، نفوذ زمانی اتفاق می‌افتد که قدرت‌های خارجی با دولتهای تشکیل‌دهنده یک مجموعه امنیتی یک صفت‌بندی امنیتی را تشکیل دهند این امر به واسطه منطق توازن قوا که درون هر منطقه وجود دارد، تسهیل می‌شود (سازمند و جوکار؛ ۱۳۹۵: ۱۵۶).

مجموعه‌های امنیتی منطقه‌یی

بر اساس مؤلفه‌ها و ساختار بنیادین نظریه مجموعه امنیتی، می‌توان انواع مختلفی از مجموعه‌های امنیتی منطقه‌یی را شناسایی کرد (Buzan & Waever, ۲۰۰۳: ۵۵-۶۵).^{۱۵}

۱. مجموعه امنیتی منطقه‌یی استاندارد: در «مجموعه امنیتی استاندارد»^{۱۶} قطبش در مجموعه امنیتی نه توسط قدرت‌های بزرگ و یا سطح قدرت جهانی؛ بلکه توسط قدرت‌های سطح منطقه‌یی تشکیل می‌شود. عنصر کلیدی در مجموعه امنیتی استاندارد، تعامل میان قدرت‌های منطقه‌یی در درون منطقه است (Buzan, Ibid, ۲۰۰۳: ۵۵ and waever).

مجموعه امنیتی منطقه‌یی استاندارد از نظر شکلی و سفارلایی است. وجود دو یا چند قدرت در آن شرط است و غلبه یک برنامه امنیتی نظامی- سیاسی بر آن یک معیار است. در تمام مجموعه‌های امنیتی استاندارد قدرت‌های منطقه‌یی قطبش را تعریف می‌کند.

^{۱۴}. Rsc

^{۱۵}. Standard RSC

۲. مجموعه امنیتی منطقه مرکزگرای^{۱۶} مجموعه‌بی است که باحضور ابرقدرت یا قدرت‌های بزرگ و یا نهادهای امنیتی تشکیل می‌شود. این مجموعه اشکال مختلفی دارد که در نمودار زیر منعکس شد اند:

مجموعه‌های امنیتی مرکز دار	
مجموعه امنیتی عینی	مجموعه امنیتی
امريکاي شمالي	مجموعه امنیتی با حضور يك ابر قدرت
جنوب آسيا	مجموعه امنیتی با حضور يك قدرت بزرگ
وجود ندارد	مجموعه امنیتی با حضور يك قدرت منطقه‌ای
اتحاديه اروپا	مجموعه امنیتی هدایت شونده توسط يك نهاد جمعی
آسيا	مجموعه امنیتی چند قطب متشكل از قدرت‌های بزرگ
شرق و جنوب آسيا	اين مجموعه‌های امنیتی ناشی از فرایندهای بين منطقه‌ای و سرريز شدن قدرت‌های بزرگ به مناطق همچوار
نمودار شماره ۴: (بوزان و ادمی ویر؛ ۱۳۸۸: ۷۳)	

۳. نوع سوم، مجموعه امنیتی قدرت بزرگ^{۱۷} است که در آن، قطبش با بیش از یک قدرت سطح جهانی «قدرت بزرگ» تعریف می‌شود (بوزان و ویور؛ ۱۳۸۸: ۷۰). مجموعه‌های امنیتی قدرت بزرگ به دو دلیل با مجموعه‌های امنیتی دیگر متفاوت است: نخست این که پویش آن‌ها محاسبات توازن را در سطح جهانی تحت تأثیر قرار می‌دهد. دوم این‌که چون قدرت‌های بزرگ درگیر مسائل مجموعه‌ها می‌باشد، این پویش‌ها در سطحی گسترده به مناطق همچوار سرريز شود (Buzan and waver, Ibid, ۲۰۰۳: ۵۹-۶۰).

^{۱۶}. Centered RSC

^{۱۷}. Great Power RSC

۴. در نوع چهارم یا «ابرمجموعه‌ها»^{۱۸} چند قدرت بزرگ حضور دارند و در آن، سطح فرا منطقه‌بی^{۱۹} جانشین سطح بین منطقه^{۲۰} می‌شود. در یک سطح بینامنطقه‌بی نظری سطح میان شمال شرق و جنوب آسیا، پویش‌ها و تعاملات امنیتی قوی و پایدار است، به گونه‌بی که این مناطق به یک منطقه تبدیل می‌گردد؛ اما قدرت آن به اندازه‌بی نیست که بتواند در یک مجموعه امنیتی منطقه‌بی تحت نفوذ (مثل جنوب آسیا) پویش‌های منطقه‌بی را نادیده بگیرد؛ اما سطح بین منطقه‌بی بی که تعاملات و پویش‌های امنیتی بسیار ضعیف است، در این Buzan & Waever,Ibid, ۲۰۰۳: ۶۰.

در ابر مجموعه‌ها، مانند مجموعه‌های استاندارد، ممکن است قدرت‌های ضعیفتر برای مقابله با یک قدرت منطقه‌بی دیگر در صدد باشند، حمایت یک ابرقدرت یا یک قدرت بزرگ را جلب کنند (samuel Huntington, ۱۹۹۹: ۴۵-۴۷) (بوزان و ویبور؛ ۱۳۸۸: ۷۷).

گونه‌شناسی مجموعه‌های منطقه‌بی و معیارهای تغییر آن‌ها

نمونه‌های میدانی	ویژگی‌های اصلی	نوع مجموعه
خاورمیانه، آمریکای جنوبی، جنوب شرق آسیا، شاخ افریقا	تعیین نوع قطب‌بندی توسط قدرت‌های منطقه‌بی متکثر (به دلیل عدم وجود مرکز یا قدرت مرکزی) مانند عراق، ایران، سعودی در خاورمیانه یا هند و پاکستان در جنوب آسیا؛ شکل وستفالیابی دارد (مشروعت به وجود دو یا چند قدرت و غلبه یک برنامه امنیتی نظامی- سیاسی بر آن) اصلی‌ترین عنصر سیاست امنیتی در یک م = روابط قدرت‌های درون منطقه‌بی	۱. استاندارد

^{۱۸}. Supercomplexes

^{۱۹}. Superregional

^{۲۰}. Interregional

	پویش‌های امنیتی در آن‌ها = تحت سلطه مرکزی است که خود درون مجموعه واقع شده است. (ابرقدرت، قدرت بزرگ یا نهاد)	- مرکز دار
آمریکا در آمریکای شمالی	تکقطبی متمرکز حول ابرقدرت جهانی؛ فراتر از یک قدرت منطقه‌بی؛ سرکوب و منحرف شدن پویش‌های امنیتی منطقه‌بی و غلبه علایق ابرقدرت؛	ابرقدرت
روسیه در کشورهای مستقل مشترک المنافع (Cis) / بالقوه جنوب آسیا (مثال هند)	- تکقطبی متمرکز حول یک قدرت بزرگ جهانی؛ - فراتر از یک قدرت منطقه‌ای	یک قدرت بزرگ
وجود ندارد	تکقطبی متمرکز حول یک قدرت	قدرت منطقه‌بی منطقه‌بی
اتحادیه اروپا (به مثابه یک اجتماع امنیتی)	- تعیین ویژگی بازیگران منطقه توسط نهادها - ساخت مرکزیت: توسط گروهی از دولت‌های دارای نهادهای جمی (و نه از سلطه یکقطب قدرت واحد)	نهادی نهادها
شرق آسیا (چین و ژاپن) / اروپای قبل از ۱۹۴۵	- دو یا چندقطبی با قدرت‌های بزرگ که قطبهای منطقه‌ای هستند - ناشی از وجود تعدادی از قدرت‌های سطح جهانی پراکنده در کل سیستم - آمیزه‌ای از سطح منطقه‌ای و جهانی - تأثیرگذاری بر پویش‌های امنیتی جهانی (به دلیل وجود چند قدرت بزرگ جهانی) = وجه تمایز با ۱ م استاندارد	۳ - مجموعه امنیتی منطقه‌ای شامل چند قدرت بزرگ جهانی (و نه صرفًا منطقه‌بی)
سطح میان شرق و جنوب	سطح قدرتمند پویش‌های امنیتی بینامنطقه‌ای (برآمده از سرریز شدن قدرت‌های	۴- ابر- مجموعه‌ها

بزرگ به مناطق مجاور) عدم امکان غلبه تام بر پویش‌های امنیتی منطقه‌یی تأثیر اتحادهای درون این مجموعه در سطح منطقه‌ای و جهانی	(super complexes)
--	--------------------------

نتیجه‌گیری

از مجموع آن‌چه در این مقاله گفته‌آمد، این نتیجه حاصل می‌گردد که نظریه مجموعه امنیتی منطقه‌یی که توسط باری بوزان مطرح گردید و ادبیات جدید و قابل توجه را در زمینه امنیت‌پژوهی پدیدآورد، با واقعیات مناطق و خوش‌های امنیتی در تناسب و سازواره‌گی قرار می‌گیرد. این نظریه با برخورداری از خاصیت دو رگه‌بودنش؛ یعنی نو واقع‌گرایی کنت والتز و سازه‌انگاری الکساندر ونت و ارائه تعریف موسوع از مفهوم امنیت، تبیین قاعده‌مند مسائل مورد مطالعه، رده‌بندی مجموعه‌های امنیتی منطقه‌یی، تمرکز بر سطوح مختلف امنیت، تأکید بر عناصر و متغیرهای بنیادی و به خصوص قدرت پیش‌بینی روند آتی تحولات منطقه‌یی، چنان‌چه خودها نیز بدان معترف‌اند (باری بوزان و ویبور؛ ۱۳۸۸: ۱۶). از ظرفیت تبیینی نسبتاً جامعی در تحلیل تحولات منطقه‌یی آسیا برخوردار بوده و می‌تواند ماتریسی برای مطالعات منطقه‌یی باشد (همان: ۶۲).

یافته‌های پژوهش حاوی نکات مهمی است که در زیر بدان پرداخته می‌شود:
 نخست، این نظریه صرفاً تئوری پردازی در زمینه امنیت منطقه‌یی نیست؛ بلکه تلاش زیادی صرف تحقیقات تجربی در چهارچوب این نظریه انجام گرفته است. در واقع این نظریه در مناطق مختلف جهان مورد آزمون قرار گرفته است. به نظر می‌رسد این سنجش بر استحکام نظریه مجموعه امنیتی منطقه‌یی افزوده است.

دوم، در نظریه مجموعه امنیتی منطقه‌یی صرف وجود اندر کنش برای ایجاد مجموعه امنیتی منطقه‌یی کفایت نمی‌کند، بلکه عامل ذهنی بازیگران منطقه‌یی نیز حائز اهمیت است. سوم، در این نظریه از چهار سطح تحلیل سخن به میان آمده و نشان داده شده است که در یک خوشه امنیتی هر چهار سطح هم زمان عمل می‌کنند. مطالعه شرایط داخلی روابط میان واحدها روابط میان مناطق و تعامل پویش‌های منطقه‌یی با قدرت‌های عمل کننده در سطح جهان این امکان را فراهم می‌کند که درک جامعی از تحولات و پویش‌های امنیتی پدید آورد. کار بست سطوح تحلیل چهارگانه در تحولات امنیتی منطقه‌یی می‌تواند به صورت

نظام‌مند، ارتباط بین چالش‌های امنیتی مختلف را به گونه‌ روشن‌تر نشان داده و به تبیین آن کمک کند.

چهارم، در این نظریه، آسیب‌پذیری خاص یک دولت، معروف نوع ترس‌های امنیتی آن تلقی می‌گردد و این امر نشان‌دهنده این مسأله است که گاهی ضعف‌های امنیتی باعث ایجاد تهدید ساختاری برای یک دولت و یا گروهی از دولتها می‌شود (بوزان و ویور؛ ۱۳۸۸: ۹۶)؛ بنابراین، متغیرهای داخلی را نمی‌توان در پویش و تحلیل مسائل امنیتی نادیده انگاشت؛ زیرا وجود جوامع بی‌ثبات و در حال گذار در یک منطقه منجر به شکل‌گیری و حاکمیت دولت ضعیف می‌گردد. بوزان در شاخص سازی دولتهای ضعیف و یا ورشکسته وجود سطوح بالای از منازعه و خشونت سیاسی را به مشابه مhem ترین شاخص این گونه دولتها مورد توجه قرار می‌دهد که کار بست آن در این تحقیق چشم‌انداز جدیدی را می‌آفریند.

پنجم در یک مجموعه امنیتی منطقه‌بی تحت نفوذ نمی‌تواند پویش‌های منطقه‌بی را نادیده گرفت (بوزان و ویور؛ ۱۳۸۸: ۷۰-۷۱). نفوذ زمانی است که قدرت‌های خارجی با دولتهای واقع در یک مجموعه امنیتی منطقه‌بی وارد صفت‌بندی امنیتی می‌شوند یک رقابت منطقه‌بی بومی، نظیر رقابت هند و پاکستان فرستادها یا تقاضاهایی برای نفوذ قدرت‌های بزرگ در منطقه فراهم می‌کند (همان: ۵۷). اتصال میان الگوهای امنیت منطقه‌بی و جهانی خصلت طبیعی نظام انارشیک است. شکل استاندارد مجموعه امنیتی منطقه‌بی، الگویی از رقابت، توازن قوا و ائتلاف میان قدرت‌های اصلی منطقه است. باید به این الگو، تأثیرات نفوذ قدرت‌های خارجی را هم افزود. مجموعه‌های امنیتی را الگوهای پایدار دوستی و دشمنی تعریف می‌کنند (همان: ۵۶). متغیرهای تاریخی پایدار یا قرار گرفتن در یک حوزه تمدنی و پژوهشگی خاص یک مجموعه امنیتی منطقه‌بی- محلی را تحت تأثیر قرار می‌دهند.

سرچشمه‌ها

منابع فارسی

۱. ادمی، علی. (۱۳۹۴). «نقد نظریه فرهنگ امنیت ملی با تأمل در آثار باری بوزان و مکتب کپنهاگ». تهران: مجله مطالعات تحول در علوم انسانی. دوره ۳. شماره ۵.
۲. بوزان، باری و ویور، الی. (۱۳۸۸). **مناطق و قدرت‌ها**. ترجمه رحمان قهرمان پور. چاپ اول. تهران: پژوهشکده مطالعات راهبردی.

۳. بوزان، باری. (۱۳۷۹). گفت و گو با باری بوزان، «امنیت ملی، دولت‌های مدرن و پست مدرن، گفتمان امنیت ملی». تهران: مؤسسه مطالعات سیاسی فرهنگی اندیشه ناب. کتاب اول.
۴. بوزان، ویور و دو ویلد. (۱۳۹۲). چهار چوبی برای تحلیل امنیت. ترجمه علیرضا طیب. تهران: پژوهشکده مطالعات راهبردی.
۵. سازمند، بهاره و جوکار، مهدی. (۱۳۹۵). «مجموعه امنیتی منطقه‌یی، پویش‌ها و الگوهای روابط کشورهای حوزه خلیج فارس». تهران: فصلنامه ژئوپلیتیک. سال دوازدهم. شماره دوم.
۶. کرمی، جهانگیر، عزیزی، حمید رضا. (۱۳۹۲). «روابط امنیتی چین با آسیای مرکزی: از پیوندهای امنیتی تا مجموعه امنیتی». مطالعات اوراسیای مرکزی، سال ششم. شماره ۱۲. بهار و تابستان.
۷. کوزه‌گر کالجی، ولی. (۱۳۹۳). مجموعه امنیتی منطقه‌ای قفقاز جنوبی. تهران: پژوهشکده مطالعات راهبردی.
۸. نصری، قدیر. (۱۳۸۷). «نقد و بررسی کتاب مناطق و قدرت‌ها» تهران: فصلنامه مطالعات راهبردی.
۹. نصری، قدیر. (۱۳۹۰). «تأملی نظری دریافته‌ها و دشواری‌های باری بوزان در بررسی امنیت». تهران: فصلنامه مطالعات راهبردی. سال چهاردهم. شماره چهارم. زمستان.
۱۰. عبدالله خانی، علی. (۱۳۸۹). نظریه‌های امنیت. تهران: انتشارات مؤسسه فرهنگی مطالعات و تحقیقات بین‌المللی ابرار معاصر تهران.

منابع انگلیسی

- ۱۱- Buzan, Barry,ole waever,jaap de qild(۱۹۹۵),**security:A new framework for Analysis,lomdon,lynner publishers.p۱۳۲.**
- ۱۲- Buzan, Barry (۱۹۹۱) people,state and fear:An Agenda for International security studies in the post- Cold war Era.london:Harvester whwatsheaf publication.
review۴۲:۱۳۲- ۱۳۳.

- ۱۳- Barry Buzan people, state and fear: an Agenda for International Security Studies in the post-Cold War Era.(Boulder Lynne Rienner. ۱۹۹۱) Chapter ۴.
- ۱۴- Bill McSweeneyIdentity and security:Buzan and the Copenhagen S chool Review of International Studies ۲۲ No. ۱(jan. ۱۹۹۶):۸۱- ۹۳.
- ۱۵- Buzan barry, Waever, Ole, (۲۰۰۹), Region and powers, translate by Rahman ghahramanpoor, Tehran, Institute for Strategic Studies [In Persian]. ۸.
- ۱۶- Caroline Thomas In Search of Security: The Third World inInternational Relations (Brighton: Wheatsheaf (۱۹۸۷)